

Hipotézisvizsgálat alapjai

1. *Statisztikai hipotézisek:* $\Theta = \Theta_1 \dot{\cup} \Theta_2$

H_0 (nullhipotézis): $\mathcal{G} \in \Theta_0$

H_1 (ellenhipotézis): $\mathcal{G} \in \Theta_1 = \Theta \setminus \Theta_0$

A hipotézis egyszerű, ha egyetlen elemből áll. Ellenkező esetben összetett.

2. *Statisztikai próba:* X -et felbontjuk két diszjunkt tartományra: X_0 -ra és X_1 -re, és az X minta alapján döntünk:

X_0 : elfogadási tartomány: ha X ide esik, akkor H_0 -t elfogadjuk

X_1 : elutasítási tartomány: ha X ide esik, akkor H_0 -t elvetjük.

3. *A hibás döntés típusai:*

elsőfajú hiba: ha H_0 teljesül, mégis elvetjük

másodfajú hiba: ha H_0 nem teljesül, mégis elfogadjuk.

4. Általában olyan próbákat keresünk, ahol az elsőfajú hiba nem halad meg egy kicsi (pl. 0,05) értéket, és ilyen feltétel mellett a másodfajú hiba a lehető legkisebb. Ezért H_0 és H_1 szerepe nem szimmetrikus, H_0 elvetése az informatív döntés!

5. Legyen $\Psi(\mathcal{G}) = P_{\mathcal{G}}(X_1)$. Ha $\mathcal{G} \in \Theta_0$, akkor ez éppen az elsőfajú hiba valószínűsége.

Próba terjedelme: az elsőfajú hibavalószínűségek supremuma, azaz $\alpha = \sup_{\mathcal{G} \in \Theta_0} \Psi(\mathcal{G})$. (pl. 0,05)

Próba szintje = 1 - terjedelem

Erőfüggvény: Ψ megszorítva Θ_1 -re (tehát a másodfajú hiba valószínűsége: 1-erő)

6. Véletlenített próba: ilyenkor megadunk egy $\varphi: X \rightarrow [0,1]$ próbafüggvényt. Ha a megfigyelt minta X , akkor $\varphi(X)$ valószínűséggel vetjük el H_0 -t. (Speciálisan ha a próba nem véletlenített, akkor φ indikátorfüggvény.)

7. Próbák összehasonlítása, tulajdonságai egy adott D próbaosztályban (pl. max. α terjedelmű próbák esetében):
- φ_1 erősebb φ_2 -nél, ha erőfüggvénye Θ_1 minden pontjában nem kisebb.
 - φ optimális D -ben, ha minden D -beli próbánál erősebb.
 - φ megengedhető D -ben, ha nincs nála erősebb D -beli próba
 - φ torzítatlan, ha $\text{ereje} \geq \text{terjedelme}$
 - φ_n próbasorozat (φ_n az n elemű mintából van számítva) konzisztens, ha az erőfüggvény pontonként 1-hez tart.
8. A próbák rendszerint úgy néznek ki, hogy egy $T: X \rightarrow \mathbb{R}$ próbastatisztika alapján döntünk: ha $T > c$, akkor H_0 -t elvetjük, egyébként elfogadjuk. c neve: kritikus érték.

Elfogadási tartomány a próbastatisztika azon értékeinek halmaza, melyre a nullhipotézist elfogadjuk. A próba szignifikancia szintje határozza meg.

Elfogadási-, kritikus tartomány a próbastatisztika azon értékeinek halmaza, melyre a nullhipotézist elvetjük. A próba szignifikancia szintje határozza meg.

Kritikus érték a próbastatisztika azon értéke, mely az elfogadási és a kritikus tartományt elválasztja. A próba szignifikancia szintje határozza meg.

Pl. u -próbánál ha a szignifikancia szint $1-\alpha$, akkor a kritikus érték u_α , az elfogadási tartomány $[-u_\alpha, u_\alpha]$, a kritikus tartomány pedig $]-\infty, -u_\alpha[$ illetve $]u_\alpha, \infty[$

